

შირაკი

SHIRAKI

www.open.ge

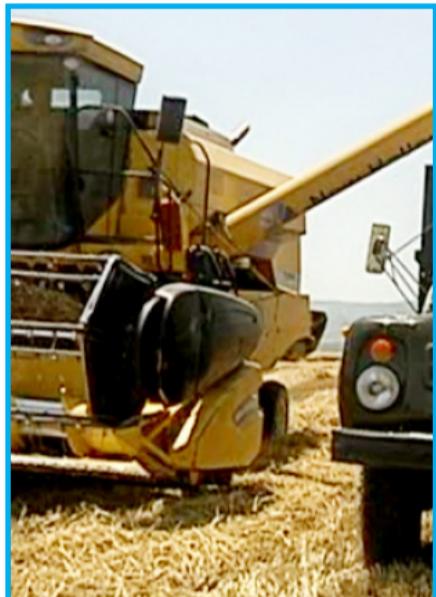
გამოწევის 1937 ლეიტან
ეროვნული სახელმწიფო გამარჯვებულობის განხილვის
მუზეუმი

N:28 (9.742)

23 - 30 ივლისი 2016 თბილი

ფასი: 50 თათრი

შეკვეთის დრო გამოიყენეთ გამარჯვებულობის განხილვის მუზეუმის გადასახვა

გვ. 8

დიდი
ალორი

უნიკალური აღმოჩენა შირაკის ველზე

აღმოჩენილია ინაძეგა
შესაძლოა ამინიჭავაციასის
ისტორია შეცვალოს

გვ. 9

გვ. 7

ლეიტო
სიყვარული
და თავისთან
მხოლოდ
სიყვარულით
აღვიდე გულებს
ელოდება

საზოგადოებრივი

ცენტრი -

ეკლეგის

ზონას

გვ. 5

ვაუ აზარაშვილი დედოფლისცეკვარობი

გვ. 8

ჩვენებურები

ინოვაციები
შემოქმედი

გვ. 4 - 6

ეურადღება!

საქართველოს საარჩევნო კოდექ-
სის მუხლი 50.2-4-ით განსაზღვრული
მოთხოვნების შესაბამისად, წინასა-
არჩევნო კამპანიის ფარგლებში, გა-
ზეთი „შირაქი“ ყველა საარჩევნო სუ-
ბიექტს დაუტომიზოს საგანგეო ფართს
პიექიმიკური რეკლამისათვის. 8
ოქტომბრის დღეს გაზიერი „შირაქი“ ყო-
ველკორეულად, თითოეულ ნომერში
საპარლამენტო არჩევნებში მონაწი-
ლე საარჩევნო პარტიებს და კანდი-
დატებს გაზიერის ფართს დაუტომიზოს,
რომელიც განკუთვნილი იქნება ფა-
სიანი პოლიტიკური რეკლამისთვის
და თანაბრძან გადანაწილდება ყველა
საარჩევნო სუბიექტზე. ფასინი პო-
ლიტიკური რეკლამისთვის გამოყო-
ფილი გაზიერის ერთი გვერდის ფასი კი
150 ლარით განისაზღვრება.

3 უნიკალური აღმოჩენა შირაკის ველზე: „უაღლესი კულტურის ნამთვაპი, ეს არის ქალაქები, სახელმწიფო“...

შირაკის გამადინის არ-
ეკოლოგიური გათხოვაში კი-
დევ ერთხელ მოვალე საზო-
გადოების ურადღების ძველ.
გასულ ხალს კულტურის
მინისტრმა მიხეილ გიორ-
გაშამ გალავანის ფრაგმენ-
ტი დაათვალიერა, ხოლ კი
უშუალოდ ქალაქის ნამთვაპის
გათხოვაში დაიცვო, რომე-
ლიც საკავკასიურო მინისტრი
იცვლობაშია გვაცვლის.

მკვლევარები ვარაუდონენ,
რომ დაღმოულის დროის
აღმოჩენის უნიკალურია
ისარალის ვესაძლოა ამინა-
ვასის ისტორია შეცვალოს.

კიაზმ ფილელური (აკა-
დემიკოს, ექსპედიციის ხელმძღ-
ვაში): „დღეს შემდეგ ივრის
ზეგანზე აღმოჩენილი ქალაქების
შემდეგ აღმოსავლეთ საქართვე-
ლოს ისტორიის დიდი ნაწილი გა-
დაიხდება. ყოველ შემთხვევაში
ის ფაქტის გასარკვევი, როდის
იწყება სახელმწიფო ბრიობა, ამ
ადგილა. თუ კოლექტზე წერი-
ლობითი ცნობები არსებობს, აღ-
მოსავლეთ საქართველოს შესახებ
ასეთი დოკუმენტები არ არსებ-
ობს. აქ აღმოჩენა 15 ჰექტარზე

სახელმწიფო“.

კიაზმ ფილელური (არქე-
ლოგი): „სეისმოლოგებმა დაათვა-
ლიერეს ადგილზე, რომ შესაძლოა ქალაქი
მინისტრის შედეგად დაინგრა და
თუ ეს დადასტურდა, სანქტერესო
იქნება, რადგან ამ შემთხვევაში
უფრო ხელუხლებული დაგვზედე-
ბა ქალაქის ინფრასტრუქტური,
როგორც მაშინ იყო, ბრძოლის
დროს გაცილებით განადგურდე-
ბოდა, მინისტრია კი უცვლელად
შემოგვინავდა. ასევე მხედართ-
მთავარს პეტონდა თავზე დადე-
ბა, ზურგზე ძალიან კარგად შე-
მონახული მახვილი, რომელიც
გაინიჭება. უცვლელი და-
ვადგენია, ერთერთი ადამიანის
ჩინჩხში აღმოჩენდა 5-6 სანქტიმე-
ტრი სიგრძის ისრის ნერი, რო-
მელიც კავკასიური არ არის და
უცხო წარმომავლობისაა. ასეთი
იარაღი იმ პერიოდისთვის არ-
სად დაფიქსირებულა, რამდენიმე
წლის ნინ ასევე დედოფლის წყა-
როში აღმოჩენდა ბრინჯაოს ეტლი,
რომელთანაც შეიძლება პარალე-
ლის გავლება“.

ნიკოლოზ ანიშიძე (კულ-
ტურული მემკვიდრეობის დაცვის
ეროვნული სამსახურის უფროსი):
„დიდნაურის ნაქალაქარი უნიკა-
ლურია, ამიტომაც ახლახან მას
კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლის
სტატუსი მივანიჭეთ. ეს არის ამირიკავა-
სიაში იმ პერიოდის ერთადერთი მასშტა-
ბური ნაქალაქარი. აქ აღმოჩენილი ფა-
ქტებით შესაძლოა იმ პერიოდის ისტო-
რია გადახედოს და შეიცვალოს, ამიტომ
ჩვენ ძალის არ დავიშურებოთ, რომ
არქეოლოგიურ გა-
თხრებს ხელი შევუწყოთ და გაცილებით
მეტი ინფორმაცია მივიღოთ. ჩემთვის
რაც ყველაზე მნიშ-
ვნელოვანია ეს არის სამარხების პროპრი-
ციები და ფორმები, რაც აქამდე არ მი-
ნახავს. ასე არქიტექ-
ტურულად გაფორმე-
ბულ სამარხები არ
შემცვედრია, თანაც
ეს არის ყოველანი. ასევე საინტერესოა,
ამ ადამიანების სა-
მხედრო შეკაზმულო-
ბა“.

ნიკოლოზ ვანიაშვილი (დე-
დოფლის წყაროს გამჭებელი): „ეს
ფაქტი ძალიან მნიშვნელოვანი
მოვლენაა დედოფლის წყაროსთ-
ვის და გარდა იმისა, რომ ისტო-
რიულ მონაცემებს ცვლის, ტუ-
რისტების გარკვეულ სეგმენტის
მოსაზღიადაც საუკეთესო იქნება
და ვიფრობ, რომ სიძეველებით
დაინტერესებული ადამიანები აუ-
ცილებლიდ ესტუმრებან დედო-
ფლის წყაროს“.

საქართველოს კულტურისა
და ძეგლთა დაცვის მინისტრის
მოადგილე ლევან ხარატევილი
და კულტურული მემკვიდრეობის
დაცვის ეროვნული სააგენტოს
დირექტორი ნიკოლოზ ანთიძე,
დედოფლის წყაროს მუნიციპალი-
ტეტის, დიდი შერაქების ველს ეს-
ტუმრენ და დიდნაურის ნაქალა-
ქარი დაათვალიერეს.

სახელმწიფო ბრიობის, ისევე
როგორც კოლხებში, მაგრამ
ვინ არიან, ამაზე პასუხს კვლევა
მოგვცემს, თუმცა, ფაქტია, რომ
უმაღლესი კულტურის ნაშენებია,
ეს არის ქალაქები, პრაქტიკულად,

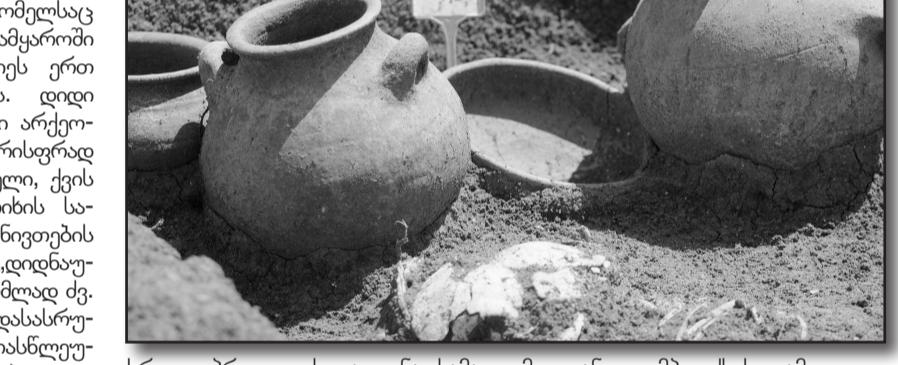
სამუშაოები ჩატარდა.

ნაქალაქარი, რო-
მელიც სატელიტური
ფოტოების გაძიფვების
შედეგად აღმოჩენდა, დე-
დოფლის წყაროს მუნიცი-
პალტეტის ტერიტორია-
ზე, დიდ შერაქების ველს
დასავლეთ ნაწილში მდე-
ბარებობს. ივრის ზეგნის
ამ მონაცემთში, გეოგრა-
ფიულად დიდი შერაქების,
პატარა შერაქებისა და ზი-
ლიზის ნაყოფების ირგვლივ
მოგორიზონის მცირებული
სარიტო აღმოჩენდა ბრინჯაოს ეტლი,
რომელთანაც შეიძლება პარალე-
ლის გავლება“.

ნიკოლოზ ანიშიძე (კულ-
ტურული მემკვიდრეობის დაცვის
ეროვნული სამსახურის უფროსი):
„დიდნაურის ნაქალაქარი უნიკა-
ლურია, ამიტომაც ახლახან მას
კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლის
სტატუსი მივანიჭეთ. ნაქალაქარი სამსრეთ
გადასახლაში ყველაზე დიდი ზომისაა;
შევდიდ მეტროს სიგრძის გალავანი
ქვის, თიხის და ხის კონსტრუქციების
არის ნაგები. გალავანის სიგრძე
დახალოებით 1.5 კმ-ია. ქალაქის
ჩრდილო-დასავლეთ და ჩრდილო-
აღმოსავლეთ კუთხეში დიდი ზო-
მის ნაგებობებია. ექსპედიციამ,
ნაქალაქარის წყლის მომარგების
სისტემაც გამოავლენა; გალავანის
სამხრეთი ნაწილის გათხრებისა,
კარიბჭის მახლობლად, აღმოჩენდა
ორი რიტუალური ნაგებობა, ე. წ.
„შესანირი მაგიდით“, რომელსაც
პარალელური ხეთურ სამყაროში
ექტენდა, ასევე მიაკვლევს ერთ
საცოვრებელ და ბრინჯაოს ნივთების
ფრაგმენტები მიხედვით, „დიდნაუ-
რის“ ნაქალაქარ შეუცვლელად და. წ.
წ. მერიე ათასწლეულის დასასრუ-
ლით და ძ. წ. ბ. პროველი ათასწლეუ-
ლის დასაწყისით თარიღდება.

2015 წელს, არქეოლოგიური
სამუშაოები ნაქალაქარის მხო-
ლიდ გარე პეტონტზე, სამსრეთ
გაღანის კარიბჭესანი და ჩრდი-
ლობითი მდებარე სამაროვაზე
ჩატარდა, სამხრეთის გალავანან
განმინდა კარიბჭე, მის სამსრეთ-
აღმოსავლეთ ნაწილში დაფიქსირ-
და გალავანთან შეერთების კუთხე,
სადაც შემორჩენილია ზედამდებარებული
ფრაგმენტები; აქევე გამოიკვლეა
კერძოები და ბრინჯაოს ნივთების
ფრაგმენტები მიხედვით, „დიდნაუ-
რის“ ნაქალაქარ შეუცვლელად და. წ.
წ. წ. მერიე ათასწლეულის დასასრუ-
ლით და ძ. წ. წ. ბ. პროველი ათასწლეუ-
ლის დასაწყისით თარიღდება.

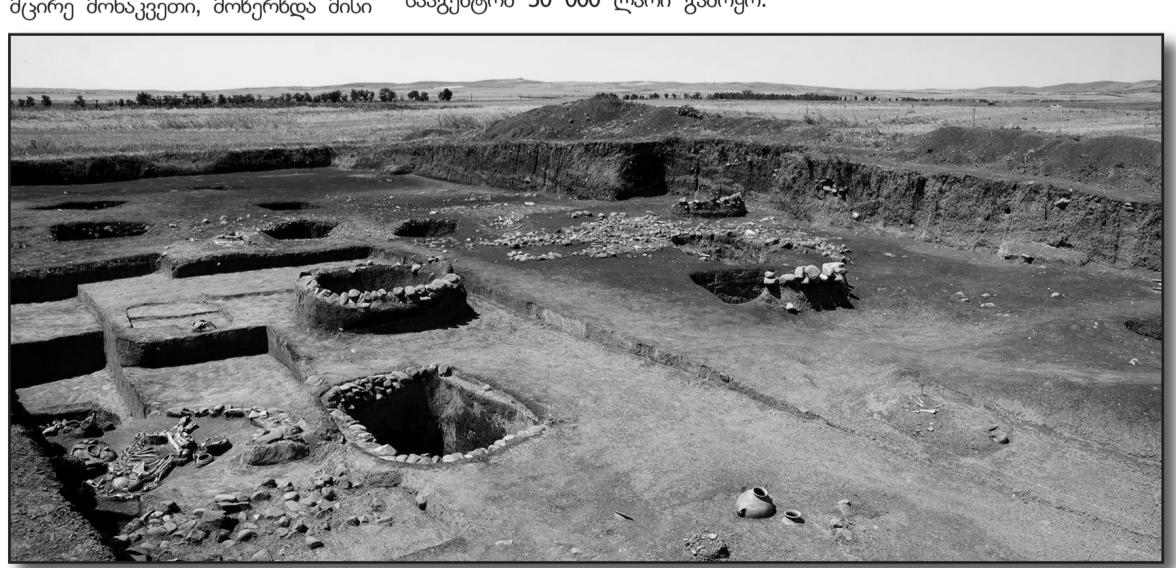
ამ მიზანის მიხედვით, სამარ-

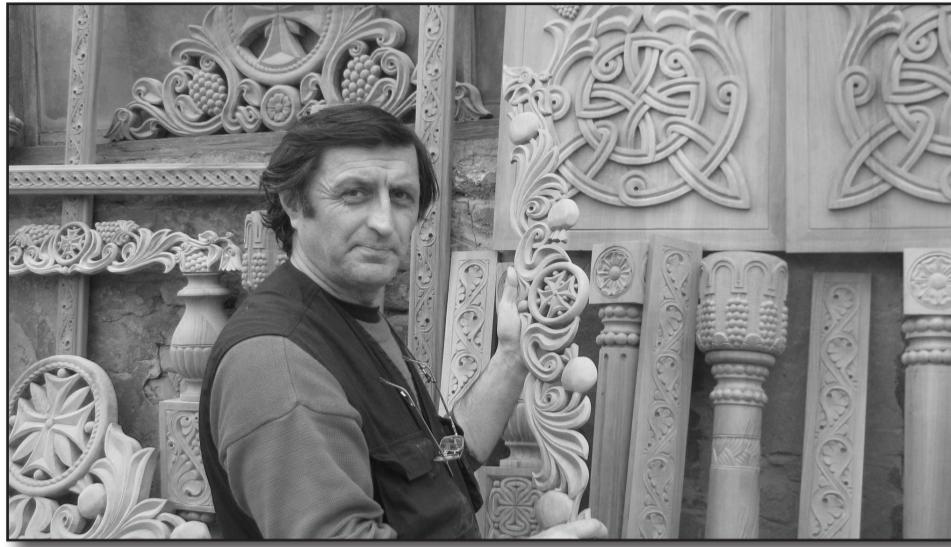

სრული პროფილის დადგენა. სამარ-
ოვნის ტერიტორია დაფარულია
განსაკუთრებით დიდი რაოდნების
ბინაში და მრავალი სუურინით
გადაწილების აღმოსავლეთ საქართვე-
ლოში სახელმწიფოს ჩამოყალიბე-
ბის თარიღი.

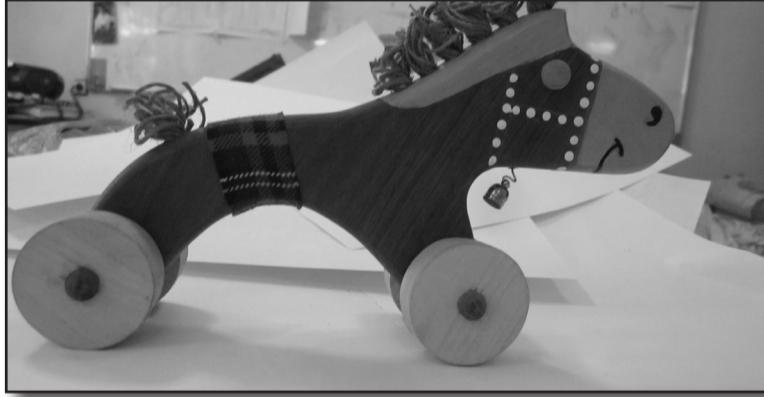
2016 წლის მაისში ამ ტერიტო-
რის კულტურული მემკვიდრეობის
ძეგლის სტატუსი მიენიჭა, ახლა კი
ძეგლის მასტეტურობიდან გამომ-
დინარე, იმაზეც იმსჯელებენ, მო-
ზადების შესაბამისი დოკუმენტაცია
და ნარედგინონ საქართველოს მასტეტურ-
ლობის თარიღი.

ილია მარტივიშვილი

გვიანი შემოდგომის მზით გამობარ თბილსა და მშვიდ დღეს წითელწყაროს სამშობიარო განყოფილებაში მოევლინა იგი ქვეყანას. როგორც დედამისი – ლალი ბოჭორიშვილი-ალულიშვილი იხსენიებს, ძალიან გამხდარი და შეუხედავი დაიბადა, რაზეც იმდენად სწყდებოდა გული, რომ ახალშობილს არავის აჩვენებდა. (დასწყდებოდა, აპა, რა იქნებოდა, ლალიც ლამაზი ქალი იყო და ქმარიც - ჯიმი ალულიშვილი რაომნში (ცნობილი თვალ-ტანადი კაცი იყო!) სიხარულით კი ძალიან უხაროდათ, რადგან პირველი შვილის და ისიც მემკვიდრის დაბადება ქართული ოჯახისთვის, ტრადიციულად, სულ მუდამ ორმაგად საამაყოა. ეს იყო 1960 წლის 22 ოქტომბერს. მშინ, დღევანდლისგან განსხვავებით, არ არსებობდა კომპიუტერული გამოკვლეულება და წინასწარ არავინ იცოდა, გოგო განჩნდებოდა თუ ბიჭი. ამიტომ მშობლების ცხრათვიანი მოლოდინიც მღელვარებით სასეს იყო და დაბადებაც. ბავშვს გაა (გიორგის გათანამედროვებული ვერსაია) დაარქვეს. თავს დაკფოვებინდენ, კიდეც გაასუქეს, კიდეც გაალამაზეს და არაფერი აკლებდნენ, ბედნიერი ბავშვობა რომ ჰქონდა. თოხი წლისას დაიკოც შეეძინა, ლია უწოდეს და ოჯახში გიას და ლიას კულტი „გამეფლა“ – მათი ჯანმრთელობის, აღზრდის, განათლების და კარგი მომავლის შეექმ

ნის „გრძელვადიანი პროგრამა“ ამოქმედდა. ცელები ბიჭი იყო გას, მაგრამ თავაზიანი, იმ-რელი დედის ხელი სულ ეტყობოდა, თუმცა, ქაზიური სიჯოუტე და მიზანსწრაფულობაც თან სდევდა მუდამ. ბუნებით კეთილი, მი-მზივიბელი და მოსიყვარული იყო.

— მშობლები მოსამასაურევები იყენენ და
ბავშვობის წლებს ხშირად იმერეთში, ზეს-
ტაფონის რაონის სიველ პარველ სკირში
დედულებითი ვაჭარებდა. ერთხელ, იქაურმა
მეზობელმა, როგორც ქიზიყელს, საიდან-
დაც პატარა ჩოჩიორი მომიყვნა. დღე და
დამ გვერდიდან არ ვძორებდა, ვუვლიდი.
ჩემთან დატყვავდა, როცა ბავშვებთან ერთად
სოფლის პირას — კორნაპეს გორაზე სისტე-
მატურად ვთამა მშობლით ხოლმე. ამიტომ,
ჩემი თავგადასავლები ძირითადად, ამ გო-
რას უკავშირდებოდა და ქიზიყელიც და იმე-
რეთშიც ხშირად ვახსენებდი მას. ამიტომ
შემარქვეს „კორნაპე“ და დღემდე მომდევს
ეს მეტსახული, რომლითაც სხვა გია პლუ-
ტოშვილისებისგან გამომარჩევენ - ისენებს
ბავშვობას გია, ბავშვობას, რომელიც სილა-
ლითა და საინტერესო თავგადასავლებით
იყო სატეს.

მოუსმინოთ მის თანაკლასელს
ანა გენაცილებს; „საყოველთაოდ ცხობლია,
რომ ბავშვიბისძრონნდელი მეგობრიბა ყვე-
ლაზე მყარი, გულწრფელი და ხანგრძლივია,
მიმვნელობა არა აქვს, რა სივრცე და მანძი-
ლი აძლევებთ ერთმანეთთან, ამ ჰერიოდთან
დაკავშირებული ემოციები და მოგონებები
უფრო ნათელი და თბილია, 70-იანებისის
სასკოლო ცხოვრება ბევრად საინტერესო
და ნაყოფიერი იყო, ვიდრე დღეს. სპორტი,
სეკციური თუ საგნობრივი კლასგარეშე აქ-

ეს გადის როლს ვასრულებდი, გარდა და კობრა ალუნიონმცილები ლეკები იყვნენ. ყველაზე „დაჩანგრული“ მე ვიყავა, რადგან ქეთონ გატაცბისას ჯერ ლეკებს თავში კომბალუნდა ჩაერტყათ, შემდეგ უნდა წავკეცეულიყავი. ძალიან არ დამარტყათ-თქო-ვიხს ვენებოდი, მაგრამ... სან მინდობდნენ, ხან არა. ამზე სულ ვწეუბობდი, დასვენებები პზე სამაგიეროს ვუხდიდ, არ ვარჩენდი დამპირდებ, არ ინერვიულო, „პრემიერაზე“ მსუბუქად ჩაგარტყავთი. ისეთი ჩამცხეს კინაღალმ მართლა გავითიშე, თუმცა, წაქცევა უფრო ბუნებრივი გამოვიდა. კარგა ხანს ნაწყენი ვიყავი, თუმცა გული მაღლე მომილბა გარ ისეთი ბავშვი იყო, „კეთილად“ აშავებდა ამიტომ განსაკუთრებულად გვიყვარდა ყველას. ცხოვრებაში სწორი პროფესიული არჩევანი გააკეთა, საოცრად დახვეწილი, გემონ ვწებიანი და ეროვნული მხატვარია, ნამდვილი შედევრებს ქმნის, მეორე არავინ მეგულება მასავით რომ კვეთდეს ხეზე, სუფთა, ფაქტი ზი და გრძნობებით გამობარი ნამუშევრება აქვს. სხვაგვარად არც შეიძლება, ის ხომ თავ ვადაც ასეთია. უზომოდ მიხარია მისი წარმატება და აღიარება.. უნიჭიერესი შეილება ჰყავს, დედის და მამის გრნებმა ორმაგად იჩინა თავი, დეკიოს ნიჭი და შემოქმედება უფრო ადრეულ ასავში აღიარეს, კულონცაც

ბედნიერების განმარტებისას ს ხმირად
დაცობენ, მე კი მგონას, ბედნიერება ისაა
საყვარელ საქმეს რომ აკეთებ და არაჩვეუ
ლებრივად გამოგდის, გყვებ თანამიმდევრებ
ს, ყველას უყვრბარ და რაც მთავრობა
ოჯახი, მეგობრები და ქვეყანა ამაყობს შე
ნით. „დიდი ეჭვი მაქას“, რომ გია უზომოდ
ბედნიერია და ეს ძალიან, ძალიან მახარებს.

በኩረጃዎች በኩረጃ

მინდა წარმატებები ვუსურვო და კიდევ უფრო დიდ შემოქმედებით მწვერვალზე ვიხილო“.

გია ალულიშვილმა სკოლის დამთავრებისთანავე ბეჭდი სამასტურო აკადემიაში სცადა. ალბათ, გრძეტი კურრმა ალლომ მიიყვანა ხელოვნების ტარიქს ამ კარებთან.

- ნარმოშობით ჩევენი გვარი სოფელ ანა-
გიძან მოდის. ჩემი წინაპრები ხის დამუშავე-
ბის ოსტატები იყვნენ და ქვირფასი ჯოშის
ძელქა „ალუხის“ ხეს იყენებდნენ სამუშაოდ.
აქედან ნამოსულა გვარი ალუხიშვილი. შემ-
დევ „ხ“-ს ასიმილაციის გამო „ლ“ ჩანაცვლე-
ბია და ბოლოს ალუღლმვილებად დავრჩენი-
ლვართ. მის გარდა, ჩემი ფესვები დიდ ნიკო-
ფიროსმანაშვილთანაც არის დაკავშირებუ-
ლი:- ჩემს დიდ პაპას - დიმიტრი ალუღლმ-
ვილს, რომელიც დედაქალაქში ცხოვრიბდა,
ნიკალა მირზაანიდან თბილისში ნაუყანია,
რძის წერტი ჩაუბარებია და საქმეზე დაუ-
ყენებია, მაგრამ ნიკალას ვაჭრობის ნიჭი არ
აღმოსჩენია და, იმტელად თბილისში მყიფ
ფრანგ აქტრისა მარგარიტაზე უფონოდ შე-
ყვარებულს, გაუყიდა წერტი, იმ ფულით
ერთი ურემი ვარდი უყიდია და მიურთმევა
გულისსწორისთვის. სხვათაშორის, ბებია-
ჩემი ლამარა ნიკალას ნათლული იყო და
სწორედ ის დახატა ბუშტით და შლიაპით,
რითაც ლამარა სულ ამაყობდა.მე მიხარია,
რომ ყოველი წლის შემოდგომაზე მირზაან-
ში ფიროსმონბის დღესასწაული იმართება,
სადაც არა მარტო საქართველოდან, არამედ
მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნიდან ჩამოდიან
ნიკალას თაყვანის მცემლები, რომელთა
შორის მე და ჩემი ოჯახიც სისტემატურად
ვმონანილეობთ - ამბობს გია ალუღლმვილი.

- გია, თქვენ აკადემიაში არ მიგილეს, რა
მოხდა მაშინ?

— სკოლა ახალი დამთავრებული მქონდა,
არავითათვი გამოცდილება, არც სპეციალუ-
რი მომზადება არ გამივლია, იქ კი ოთხი-
სუთი წელი ნამზადები ბავშვები აბარებდნენ. მე
არ გამიმართო. მერე დედახემის თხო-
ვნით ერთი ნახატი შევასრულე, რომელიც
მან ერთ-ერთ ცნობილ მხატვარს აჩვენა და
შეფასება სთხოვა. მან გვირჩია, მოსე თოოიძის
სახელობის სამხატვრო სასწავლებელში შევ-
სულიყავი. მართლაც, ხის მხატვრული და-
მუშავების ფაქულტეტზე ჩავაჩარე. ძალიან
ძლიერი პედაგოგი მყავდა — ვასო საალიანი,
მან შემაყვარა და შემასწავლა ყველაფერი.
მერე სამხატვრო აკადემიაშიც ჩავირიცხე და
ცოდნა უფრო გავიღომავი, თუმცა, ხელოვა-
ნი ადამიანი სულ სწავლობს, სულ ძიებშია.
— რომის გრინდათ პირველი გამოიჩინა?

ეს იყო 1987 წელს, ცისფერი გალერეაში, პირველად პირდაპირ საგამოფენი დაწარაზიდან იქ გაიყიდა ჩემი ნამუშევარი და წარმოუდგენელ ფასში - მე იმ თანხით მანქანა ვყიყიდე!

- როგორც იტყვიან, მას მერე პევრმა წყალმა ჩაიარა, თქვენ არაერთი ნარმატებული გამოიყენა გქონდა, ამასთან ერთად, თანმ-შრომლობდით შევარღნაძის საპრიზილენტო ონიონას, მოახეთეთ ამ ჰერიტეიტი.

— იმ დროს ბზაზე ვმუშაობდ, ბარელი-
ფეხს ვაკეთებდ ქარეულ თემატიკაზე და
სხვადასხვა გამოიყენაში ვმონაწილეობდ.
იქ მოწნონა ჩემი ნამუშევრები და მივიღე
შეკვეთები საპრეზიდენტი ფონდიდან. სამი
წელი გაგრძელდა ეს თანამშრომლობა, მერე
შეიცვეცა ფონდის დაფინანსება და შეწყდა
ჩემი კონტრაქტიც. მსოფლიოს ძალით ბევრ
დიდ ადამიანს, ამ ფონდის მეშვეობით, ჩემი
ნამუშევარი თავის კოლეგიაში აქვს. მა-
გალითად, ჰეიდარ ალიევს, უზბეკეთის და
სხვა ქვეყნის პრეზიდენტებს, პარიზის მერს,
რომის პაპის ნარმომადგენელს, ჩემს თა-
ნამებამულე ემიგრანტს ჯონ - მალხაზ შა-
ლიკაშვილს, რომელიც საქართველოში იყო
ჩამოსული და შპობლების საფულავზე ყოფილ-
სას გადასცა ბატონმა ედუარდმა ჩემი ნამუ-
შევარი „ავგანა“, რომელიც იმდენად ფასუ-
ლი გამოდგე მისთვის, რომ მის ცხოვრისაზე
გაკითხულ დოკუმენტურ ფილმში კედელზე
დაკიდებულ ამ ნამუშევარზე მოუთითებს და
სიყარეული აბიბის-საქართველოში მაჩუ-
ქსო. საბოლოო ჯამში ასამდე ნამუშევარი
შეიძინა ამ ფონდმა და საჩქერად გადასცა
მსოფლიოში ცნობილ ბევრ ადამიანს, კერძო-
კოდ არა მარტინ ლინკი მა დანართი

კოლექტიუმებრივიც ხდირად და კითხავები.
— ოქვენ აღმსარებელი მორნბუნე მართლ-
მადიდებელი ქრისტიან ხართ. ოქვენს შემოქ-
მედებაში უცხო არ არის საკულტოსი თემატიკა
და შესაძლისი ინვანტარის კოთება.

— რითაც მე საკულესიო ინვენტართან
შეხება დაგინებუ, ლიკვან მეტრულის სახე-

სამეცნიერო

ლოსნოში ზარების ჩამოსხმა იყო. ექვსასამ-
დე ზარი გვაქვს ჩამოსხმული და სხვადასხვა
ეკლესიაზე გაცემული. მერე მე ხის ინვენ-
ტარზე გადავედი - ტაძრის ჯვრები, კიოზე-
ბი, ანალოგიისი, მეუფეთა სავარილები და
სხვა. როცა ამ თემას ვკები, მუდმივ ვიხსენებ
ერთ გამორჩეულ ამბავს: ლაგოდების ყა-
ზანის ლავითისმშობლის სახელობის ტაძარში
დაპრაბაზებულია მისი ხატი, რომელიც თუ-
ნუქზეა დანერილი. თუნუქი დაჭმუქულია.
თურმე, როდესაც საქართველოში ბოლ-
შევიკები შემოვიდნენ, ერთ ადამიანს ხატი
დაუხვევია და საკვამურის მიღად გამოუყა-
ნებია. იმ მომენტში ხატს კვენსა დაუწევია,
იმ კაცს კი მეტყველების უნარი დაუკარგავს
და გული ნასვლია. მერე ის ხატი დაუმარა-
ვთ და გვიან გამოუწენითა. მე, რამდენიმე
ადამიანთან ერთად, ამ ხატის რესტავრაცია
მოვახდინე, პერანგი ტიხერული მინანქრით
შევმოსეთ, რაშიც ქართული ორნამენტებიც
შევიტანეთ, რუსული კიოზი ქართულ სტილ-
ში ნავიყვანეთ და ასე დაფუძრუნეთ თავის
ტაძარს. ბევრი კიოზი მაქეს გაკეთებული
- მამა დავითის ეკლესიაში, თვით სამებაში
„ლირს არსის“ სასახულმოქმედი ხატის კიო-
ზიც ჩემი ნამუშევარია. ამ ყველფერზე მისი
უნმინდესობისგან კურთხევა მაქეს მიღებუ-
ლი, რაც უფრო მეტ ძალას მმატებს.

- თვით უნდონდესს თუ აქვს რაიმე თქვენი
ნამუშევარი?

– თბილისში შემოქმედ ადამიანებს ბევრ ადგილზე გამოაქვთ ნამუშევრები გასაყიდად. მათ შორის მეც. ერთხელ მშრალ ხელზე ვიყავთ, როცა გავრცელდა ხმა-პატრიარქი მობრძანდებათ. რატომმაც შემეხათოა და განწევ გავდექი. ჩემს ნამუშევრებს რომ გასცდა, უკან მობრუნდა და პატრიონი მოიკითხა. მონიშებით მივეახლე. ნამუშევრები მომიწონა და საპატრიარქოში მიმიტვია. მე, ჩემს სიმართან, რომელიც სამხატვრო სასწავლებელში კათედრის გამგე გახლდათ, და ჩემს დაპლოიამნტებთან ერთად პატრიარქის საკარძლოს მაკეტი დაემზადეთ და, ასე ხელდამშენებული გულისფანცაბლით მივედი საპატრიარქოში. პატრიარქს გამოიჩინეულად დახვეწილი გემოენება აქვა. საბეჭდინეროდ, მან მოიწონა მაკეტი და სწორედ ამ მაკეტის მხედვით დამზადებული საკარძლო დგას დღეს სამებაში, რომელიც სამების გახსნამდე სკუტიცურევლში იდგა. მას შემდეგ სამჯერ გვქონდა გამოიენა საპატრიარქოში, სამი წლის წინ კი, ვაჟაობაზე, ჩემი გაკეთებული კომიზიცია „არწივი ვნახე დაქრილი“ ვაწრეს და შეებაც დავიმსახურე. – ჩენი რაონის ეკლესიებისთვის თუ შეამოწმოთ ლიკინი ნამდვივარი?

გიორგის თემები ხარჯებაში:
- რა თქმა უნდა, ქალაქის ცენტრში
მარიამ დეივისმობლის მიზნების ტაძრის
შესასვლელი კარიც და აღსავლის კარიც

ჩემი მოწეულობრივ ბუღლია, რამდენიმე თანამოაზრესათან ერთად გავაკეთეთ სოფელ ზემო მაჩხანში მთავარი გელოზთა ტაძრის შესასვლელი კარი და წმინდა იღლა თებიტელის ტაძრის კანკელი. თუმცა, უფრო მეტის გაგრძელება გვერდის

ღმერთი სიყვარულია და თავისთან მხოლოდ სიყვარულით აღვსილ გულებს ელოდება

დედოფლისნებაროს ლუთისმ-შობლის სახელმძღვანელო სახლს ახალი ნინამძღვარი ჰყავს, - არქიმანიდრიტი ონოფრე (წულაძე). ის ჩვენი მრევლისთვის უცხო მძღვარი არ გახლავთ, რამდენიმე წელია, იგი უკვე დედოფლისნებაროში ელიის მთაზე არსებულ ელია თეზიტელის სახელმძღვანელის მამათა მონასტერში სწირავდა. მის მიერ ჩატარებული წირვა-ლოცვა იმდენაც შთამძეჭდავი და სასიამოვნო მოსამენი გახლავთ, რომ მასზე, ჯერ კიდევ ელიაზე მოლვანების დროს, მრევლი უამრავ კარგს ყვებოდა. ისე რომ, კვირაობით სხვა ტაძრებიდან სპეციალურად აღიოდნენ მომლოცველები მისი წირვის მოსამენად და ამბობდნენ, რომ ეს იყო წირვები, რომლებიც უფალთან ძალიან გაახლოვებდა. ყვებოდნენ იმასაც, რომ თუ მის მიერ წამძღვარებულ წირვას ერთხელ მაინც დაესწრებოდი, მეორედ სხვაგან წასკლა ალარ მოგესურვებოდა... და აგრე, იგი გამოჩნდა ლუთისმშობლის სახელმძღვანელის სამლოცველო სახლში და შემოაფრქვია სითბო, სიყვარული, უბრალოება და ხალხის გულამდე მისვლა. გადაჭარბებულს არაფერს ვამბობ, პირველად მის წირვას რომ დავვესნარი, ცრემლები დაპალუბით ჩამომდიოდა სახეზე, ეს იყო ზებუნებრივი ხმის გალობა, რომელიც თითქოს უფალთან გიბავს ძაფს და აერთიანებს წამდვილ მორჩმუნე გულს ზეცის წმინდანებთან. მოხარული ვარ, რომ პრემიან-დიტი რენოვრე ჩვენი გაზეთის სტუმარია და ჩემს კითხვებს პასუხობს.

-მამა ონოფრე, უკვე რამდე-
ნიმე წელია, დედოფლისნეაროში
მოღვაწეობთ და ეწევით სასუ-
ლიერო ცხოვრებას, არ ვიქწები
გადაჭარბებული თუ ვიტყვი, რომ
მრევლმა ძალიან შეგიყვარათ,
თუმცა მათმა ძალიან დიდიმა
ნაწილმა მცირე მცირე რამ იცის
თქვენი ავტობიოგრაფიის შსახებ,
იქნებ გაიხსენოთ პავშვობა, ვინ
იყვნენ თქვენი ოჯახის წევრები,
ნინაპრები, როგორ განვითარდა
თქვნს ცხოვრებაში სკოლის შე-
მდგომი წლები? მოგვიყევით ამ
ყველაფერზე.

- უფალმა დაგლოცოთ! მამა ადრე გარდამეცვალა. ჩემი აღზრდის სიმძიმე დედასთან ერთად ბებიამ და ბაბუამ იყისრეს. მოკლედ, ვიზრდებოდი ბაბუას სახლში გურიაში.ძალზედ თბილად მახსენდება ის პერიოდი, დიდი სახლი, ბუსტრებითა და ხალიჩებით, მოხერხბული ძეველბური სავარძლებითა და უზარმაზარი საოჯახო ბიბლიოთეკით, წიგნები იყო ყველგან, კარადებში, თარიღზე, ტახტებში, ყველგან, სადაც კი შეიძლებოდა. ოჯაბში ყველა კითხულობდა და მეც კითხვა ბავშვობიდანვე დავიწყე. დღემდე ამ ჩვეულების ერთგული ვარ, მიყვარს წიგნები. ბაბუა პარტიული სამეურნეო მუშაკი იყო, ხელმძღვანელ თანამდებობებზე მუშაობდა, განათლებული და ინტელიგენტი კაცი. ბებია მღვდლის ქალიშვილი, მამამისი დეკანოზი გრიგორი მანგლისის მიგებს) და შესაძლებლობებმა გადაწყვიტა ჩემი მომავალი პროფესია, ჯერ ვსწავლობდი სამხატვრო სასწავლებელში და მოგვიანებით დავამთავრე თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია.ბევრს ვმუშაობდი, სტუდენტობაშიც და შემდეგაც ვდებულობდი მონანილეობას სხვადასხვა გამოფენებში. ჩემი ნამუშევრები სხვადასხვა კოლექციებშია დაცული.

- როდის შემოვიდა თქვენში ქრისტე ღმერთი, საინტერესოა თქვენი თითოეული ნაბიჯი ღვთიური გზიდან დღემდე.

- როგორ გითხარით, ეკლესიურობა ბავშვობიდანვე მომწონდა და ხშირად დავდიოდი ეკლესიებში, განსაკუთრებით სიონში. საათობით ვჩერდებოდი ტაძარში, მაშინ ხალხი ცოტა იყო, ძირითადად მოხუცები, სიონის ყველა ხატი ვიჰი, თითოეულ მათ-

შვილები: ნაირა და ნოდარ
კომელაურები ოჯახებით იუწყე-

გიორგი გოგელაურის

გარდაცვალებას
პანაშვიდი 25 ივლისს 17 საათზე,
დაკრძალვა 26 ივლისს 14 საათზე

განთან დიდი დრო დამიყენა
სიჭაბუკეში, განსაკუთრებით,
რომ შევდივართ, ჩვენგან მარ-
ჯვნივ, მაცხოვრის ხელოუქმ-
ნელ ხატთან მიყვარდა ლოცვა,
გამოგიტყდებით და თხოვნებიც
მქონია, მისი თვალებიდან, გა-
მოხედვიდან ვგრძნობდი რომ
თხოვნები ამისრულდებოდა
და ასეც იყო. დღესაც ხშირად
მოვილოცავ და მადლობას ვწი-
რავ მაცხოვრის ამ შესანიშნავ
ხატს. 1977-78 წლებიდან ახალი
ეტაპი დაიწყო საქართველოს
ისტორიაში, დედა ეკლესის
სათავეში, უფლის განგებით
მობრძანდა უზინდესი და უნე-
ტარესი, სრულიად საქართვე-
ლოს კათოლიკოს პატრიარქი
ილა მეორე, ხალხის ნაკადი
მსწრაფლ გაიზარდა სიონში,
ცოტა ხანში ტევა არ იყო ხოლ-
მე. წირვა- ლოცვებთან ერთად
ტარდებოდა განმანათლებელი
შეხვედრები საზოგადოებასთან,
სამშაბათობით იყო სახარების
კითხვა და განმარტებები, ასევე
სუთშაბათობით ქადაქებები სს-

Հաղաւիշաց Խոլոյան կազմին հիշեցած

- რას იტყვით მრევლზე
ელიის მთაზე მოღვაწეობის

და ისიც რომ ამან მეექვსე ჯამზე მოსრულების გულასწყორომა გამოიწვია, მაგრამ რას ვიზამთ ასეთია სახარებისეული სიბრძნე. ასეთი მოკლეა ჩემი ცხოვრება, ჩემი ბიოგრაფია.

- მუდივად სიყვარულზე ქა-
დაგებთ, „სულიერი მდელოს“
ერთ-ერთ ფრაზას ავრცელებდით
ამას წინათ „ზეცაში მხოლოდ ის
ალიყვანება, ვისაც სიყვარული
აქვს, რამეთუ იქ მხოლოდ სიყვა-
რულია“, იქნებ გვესაუბროთ სი-
ყვარულზე?

- დიახ, ეს ცენტრალური საკითხია ჩვენი რწმენისა და ყოფიერების, ყოველ შემთხვევაში ასე უნდა იყოს: გიყვარდეს უფალი ღმერთი შენ, და მოყავასი, ასევე მტერი.იმიტომ რომ, როგორც ადრე გვითქვია, სადაც სიყვარულია, იქაა უფალი, ჩვენს განწმენდილ გონებასა და გულებში, რომელიც უნდა განინაზინდოს ყოველგვარი ბოროტი ნადებისაგან, სიძულვილისაგან, განვითარებისაგან და “ნამეტნავი ქულისაგან” მოფიქრებულ დალა-

გეპულ მზაკვრობისაგან, დიახ, ლმერთი სიყვარულია და თავისთან მხოლოდ სიყვარულით აღვსილ გულებს ელოდება, მის წიაღში სიყვარულით, აპსოლიტური სიყვარულით დავივანებთ.

— მეური და მათ ცალკედონი გყვაია ისე —
პისათ ცხოველები და მათ ყველას
შეძლების სფაგვარად იფარებთ,
ისიც გავიგე, გიოქვამთ: ყოველ
მანანწალა ძალლში ღალატს ვხე-
დავო, რადგან ისინი საკუთარმა
პატრიონებმა მიატოვესო.

ცხოველებიც სული წმინდის-
განაა შექმნილი, დიდი პაპა-მამა
გრიგოლი ბავშვებს გვარიგებდა,
ბავშვები, არ ანამორ კატები და
ძალები, თორემ როცა საიქო-
ში მოხვდებით, დიდ ლოდებს
მოგვიდებენ ზურგზე და მთაზე
აგატანინებენო“ ეს მისი მხრი-
დან ერთგარი პრევენცია იყო,
და ბოლოს ამ თემას წმ.პაისი
მთაწმინდელის სიტყვებით და-
ვამთავრებ, - „ იყავით მოწყალე-
ნი როგორც ადამიანთა, ასევე
ცხოველთა მიმართ! “ უფალმა
დაგლოცოთ.

- უდიდესი მაღლობა იმისთვის, რომ გაიხსენეთ ოქვენი პავმჟობა და უფრო ახლოს გაგვეცანით.

- დაგლოცოთ უფალმა.

ლალი მესრიშვილი

